

**נאשם המופיע
בלי סניגור
מסתכן בעונש
חמור יותר
ועלול להרגיז
את בית
המישפט - אולם
סניגור טוב
הוא מיעור
יקר ביותר
(ויש לכך
סיבות טובות)**

הפלילי. כאשר אורח תמים נקלע לסכך מישפטי, ומולו ניצבים תובע מנוסה ומנר גנון המדינה המשומן, אפילו יהא הצדק עימו, הוא יתקשה מאד להוכיח זאת.

השחקן

שהתחלק

גם אם התמקד מזלו, והוא "נפל" על שופט שהוא סניגורם של עניים, מצבו עדיין חמור. שהרי בדרך כלל אין הנאשם יודע מהן זכויותיו היסודיות, ואף לא טרח לקרוא את החומר שאספה נגדו פרקליטות המדינה. הוא אינו מכיר את העדויות שניגבו, ועל כן אינו יכול לחקור כהלכה את העדים במישפט. הוא אינו מכיר את דיני הראיות, ולכן אינו יודע כיצד מתנגדים להגשתם של מיטמכים שונים. הוא אפילו אינו מדבר בשפתם של השופט והתובע. מילים שונות, שהן הורגון של המיקצו, אינן נהירות לו. ולרוב אינו מודע כלל לסיכונים האורבים לו.

אין הוא יודע, למשל, שעבירות תנועה פשוטות ויום-יומיות עלולות לגרות שלי- לת רשיון-נהיגה אוטומטית, לתקופות שור-נות, ואם פרנסתו על רכב, שלילת רשיון פוגעת בפרנסה, שלא לדבר על הטרדה וחסר הנוחיות הכרוכים בדבר.

אם איתרע מזלו, והוא "נפל" על שופט שאינו רחמן בן רחמן, אוי ואבוי לו.

סניגור משה נחשון ופרקליטת-מהזון שרה סירוטה (במישפט שמואל רכטמן) לתובעת: 12 אלף ל"י נטו לחודש

השופט יתעצבן על שהנאשם אינו מבין את מה שנדרש ממנו, לא יתן לו לדבר, יסיים את המישפט מהר ובקוצר-רוח, ויגר- זור את העונש לבקשת התביעה. כך מצא עצמו חיים חובה, שחקן צעיר בתיאטרון הבימה, שפוט לארבעה חודשי מאסר בפועל בשל תקיפת נערה, בעת תיגרה לילית, כששניהם היו שתויים ב- מקצת. הוא לא ידע כיצד לנהל את מיש- פטו, טען בחוצפה, הכחיש עובדות שלא היה צריך להכחישן, לא חקר כראוי את המתלוננת, וכאשר הורשע, לא ידע מה לטעון להקלת העונש. לבסוף לקח לו סניגור, כדי שיערער בשמו.

עורך-הדין שמואל בירגר ידע, כמובן, להטעים בפני בית-המישפט, שלשולחו עבר נקי, הוא תיאר את נסיבות הערב שבו קרה המיקרה, הצביע על הפגיעה החמורה

רישיון

הסוכן פג

ישראל שרגא הוא סוכן מיצרפי מזון, שאותם הוא מוביל במכוניתו. לכן, (המשך בעמוד 59)

פרקליטה נכנסת למוזון הסגל בבית-המישפט בתל-אביב לסגל ולמישרטה: מחירים מוזלים